

» Πρέπει λοιπόν, ἀγαπητέ μοι Γλαύκων, νὰ ἀναβάλῃς εἰς ἄλλον και-
 » ρὸν τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ αὐξήσῃς τὰς προσόδους τοῦ κοινοῦ, διότι εἶ-
 » ναι ἀδύνατον νὰ κατορθώσῃς τοῦτο, ἂν δὲν ἐξέυρῃς πόσα συνάγει
 » καὶ πόσα δαπανᾷ. — Ἀλλὰ φαίνεται μοι, ὦ Σώκратες, ὅτι ἐσιώ-
 » πησας ἓνα ἰσχυρὸν ὁμοίως τρόπον νὰ πλουτίσῃ τις τὸ κοινόν, διὰ
 » τῆς καταστροφῆς τῶν ἐχθρῶν. — Ναὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἔχεις δίκαιον
 » πλὴν, διὰ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν τρόπον τοῦτον, πρέπει νὰ ἦναι δυ-
 » νατώτερος ἄλλως, κινδυνεύει νὰ χάσῃ καὶ τὰ παρόντα. Ἐκεῖνος λοι-
 » πὸν, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ πολέμου, πρέπει νὰ ἐξέυρῃ τὰς δυνάμεις ἀμ-
 » φοτέρων τῶν μερῶν, διὰ νὰ συμβουλεύσῃ μετὰ θάρρους πόλεμον,
 » γνωρίζων τὸν ἐναντίον ἀδυνατώτερον, ἢ εἰρήνην, ἂν ἐκεῖνος ἦναι
 » τῶντι ἰσχυρότερος. Ἐξέυρεις λοιπόν ποῖαι εἶναι αἱ δυνάμεις τῆς
 » πολιτείας ἡμῶν, ποῖαι δὲ τῶν ἐχθρῶν; ἔχεις τχύτας ἐγγράφως σε-
 » σημειωμένους; δεῖξόν μοι αὐτάς, παρακαλῶ. — Δὲν ἔχω ἀκόμη οὐ-
 » δέν. — Λοιπὸν βλέπω ὅτι δὲν θέλομεν ἔχει ταχέως πόλεμον, ἂν
 » σοι δώσωσι τὴν κυβέρνησιν· διότι λείπονται πολλὰ πράγματα νὰ
 » μάθῃς, καὶ πολλάς φροντίδας νὰ λάβῃς. Φοβοῦ, φίλε, φοβοῦ, μὴ ἡ
 » ἄμετρος ἐπιθυμία τῶν τιμῶν σὲ τυφλώσῃ, καὶ ἐπιχειρισθεῖς τὰ ὑπὲρ
 » τὴν δυνάμιν σου, κατασταθῇ; παίγνιον. »

Τοὺς λόγους τούτους τοῦ σοφοῦ Σωκράτους πρέπει νὰ φυλάττωμεν πάντες, ἐφαρμόζοντες αὐτοὺς φρονίμως εἰς τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ μὴ ἀφίνωμεν ἑαυτοὺς νὰ παραφερώμεθα ὑπὸ τοῦ τυφλοῦ τούτου πάθους τῆς οἰήσεως.

Υπερηφανία.

Ἡ ὑπερηφανία προερχομένη ἐκ τῆς μεγάλης ὑπολήψεως, ἣν ὁ ὑπε-
 ρήφανος ἔχει περὶ ἑαυτοῦ, κάμνει αὐτὸν νὰ περιφρονῇ τοὺς ἄλλους, καὶ
 νὰ φέρηται οὕτω πρὸς αὐτοὺς, ὡς ἐὰν ἦσαν ἄλλης φύσεως. Εἰς τὸ πά-
 θος τοῦτο ὑπόκεινται ὡς ἐπιτοπλεῖστον οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς, οἱ πλού-
 σιοι, οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ ἡγεμόνες, οἵτινες συνειθισμένοι νὰ ἀπολαμβά-
 νωσι τὴν ὑπόκλισιν τῶν ὑποδεεστέρων, καὶ κολακευόμενοι ὑπὸ τῶν κο-
 λάκων, τῶν μεγαλητέρων ἐχθρῶν αὐτῶν, καταντῶσι νὰ φαντάζωνται
 ὅτι δὲν εἶναι ἄνθρωποι. Ἐκ τούτου ἐφθασαν τινὲς τῶν ἀρχαίων ἡγεμό-
 νων καὶ τινες τῶν βαρβάρων νὰ ἐπαίρωνται ὡς Θεοὶ, καὶ νὰ λαμβάνω-
 σι τοιοῦτους τίτλους, βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ἀδελφὸς τοῦ Ἡλίου,
 τῶν Θεῶν τῆς γῆς, καὶ τῶν Κυρίων τῆς φύσεως. Ἐκ τούτου ὁ Ξέρ-
 ξης, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐνόμιζεν ἑαυτὸν κύριον τῶν στοιχείων,
 ὥστε καὶ νὰ γράψῃ τοιαύτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος: Ἐ-
 πηγήμενε Ἄθως, ὅς τις ὑψόρεις τὴν κεφαλὴν σου ἕως τοῦ οὐρανοῦ,
 μὴ ἔσο τόσον τολμηρὸς, ὥστε νὰ ἀνθίστασαι εἰς τοὺς λιθοτόμους
 μου· ἄλλως, θέλω σὲ κατακόψει, καὶ κρημνίσει εἰς τὴν θάλασσαν.